

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 118/16

Λουξεμβούργο, 8 Νοεμβρίου 2016

Απόφαση στην υπόθεση C-41/15
Gerard Dowling κ.λπ. κατά Minister for Finance

Το δίκαιο της Ένωσης δεν αντιτίθεται στην αύξηση κεφαλαίου τράπεζας χωρίς τη συναίνεση της γενικής συνέλευσης σε περίπτωση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας και του χρηματοπιστωτικού συστήματος κράτους μέλους

Δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι τα συμφέροντα των μετόχων και των πιστωτών υπερέχουν σε κάθε περίπτωση του δημοσίου συμφέροντος που αφορά τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος

Η χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση την οποία αντιμετώπισε η Ιρλανδία το 2008 είχε σοβαρό αντίκτυπο τόσο στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα των ιρλανδικών τραπεζών όσο και στη δημοσιονομική σταθερότητα του κράτους μέλους αυτού. Τον Δεκέμβριο του 2010, η Ιρλανδία και η Επιτροπή συμφώνησαν πρόγραμμα οικονομικής και δημοσιονομικής προσαρμογής. Με εκτελεστική απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου 2010¹, η μεν Ένωση έθεσε στη διάθεση του εν λόγω κράτους μέλους χρηματοδοτική συνδρομή, η δε Ιρλανδία ανέλαβε τη δέσμευση να αναδιαρθρώσει και να ανακεφαλαιοποιήσει τον τραπεζικό της τομέα έως τις 31 Ιουλίου 2011.

Σύμφωνα με την ως άνω δέσμευση, η Ιρλανδία ανακεφαλαιοποίησε τις ημεδαπές τράπεζες, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και η ILP που είναι πιστωτικό ίδρυμα δραστηριοποιούμενο στην Ιρλανδία. Ο ιρλανδός Υπουργός Οικονομικών υπέβαλε στους μετόχους της ILPGH (εταιρίας που κατείχε το σύνολο των μετοχών της ILP) πρόταση για τη διευκόλυνση της ανακεφαλαιοποίησης της ILP. Η πρόταση αυτή απορρίφθηκε από τη γενική συνέλευση της ILPGH στις 20 Ιουλίου 2011.

Προς τον σκοπό της ανακεφαλαιοποίησης της ILP, κατόπιν αιτήσεως του Υπουργού εκδόθηκε δικαστική διαταγή με την οποία η ILP υποχρεώθηκε, παρά την ως άνω απόρριψη, να εκδώσει, έναντι εισφοράς κεφαλαίου 2,7 δισεκατομμυρίων ευρώ, νέες μετοχές υπέρ του Υπουργού. Ως εκ τούτου, ο Υπουργός κατέστη, χωρίς απόφαση της γενικής συνέλευσης των μετόχων της ILPGH, κάτοχος του 99,2 % των μετοχών της εταιρίας αυτής.

Μέλη της διοίκησης και μέτοχοι της ILPGH προσέφυγαν ενώπιον του ιρλανδικού High Court, ζητώντας την ακύρωση της δικαστικής διαταγής. Κατά την άποψή τους, η αύξηση κεφαλαίου που έγινε κατόπιν της διαταγής αυτής δεν συνάδει με οδηγία της Ένωσης², καθόσον έγινε χωρίς τη συναίνεση της γενικής συνέλευσης της ILPGH.

Ο Υπουργός αντέκρουσε την επιχειρηματολογία αυτή, επικαλούμενος την εκτελεστική απόφαση του 2010 και άλλες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης οι οποίες επιτρέπουν στην Ιρλανδία να λάβει, παρά τις διατάξεις της οδηγίας, τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της ακεραιότητας του χρηματοπιστωτικού της συστήματος.

Το High Court έκρινε ότι κατά πάσα πιθανότητα η ILP δεν θα είχε μπορέσει να αντλήσει τα απαιτούμενα ίδια κεφάλαια και ότι, ως εκ τούτου, η μη εμπρόθεσμη ανακεφαλαιοποίησή της θα είχε

¹ Εκτελεστική απόφαση 2011/77/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 2010, σχετικά με την παροχή ενωσιακής χρηματοδοτικής συνδρομής στην Ιρλανδία (ΕΕ 2011, L 30, σ. 34).

² Δεύτερη οδηγία 77/91/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1976, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιρειών, κατά την έννοια του άρθρου 58 δεύτερη παράγραφος της συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες όσον αφορά τη σύσταση της ανωνύμου εταιρείας και τη διατήρηση και τις μεταβολές του κεφαλαίου της (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 230).

ως αποτέλεσμα πτώχευσης της ILP, όπερ θα μπορούσε να έχει σοβαρές επιπτώσεις για την Ιρλανδία και θα είχε, κατά πάσα πιθανότητα, καταστήσει σοβαρότερη την απειλή για τη δημοσιονομική σταθερότητα άλλων κρατών μελών καθώς και της Ένωσης.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το High Court ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν η οδηγία αντιτίθεται στην έκδοση δικαστικής διαταγής, όπως η επίμαχη εν προκειμένω.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο τονίζει τις περιστάσεις οι οποίες οδήγησαν στην έκδοση της διαταγής αυτής. Επισημαίνει, μεταξύ άλλων, ότι το αιτούν δικαστήριο έκρινε, **κατόπιν σταθμίσεως των εμπλεκόμενων συμφερόντων**, ότι μετά την απόφαση που έλαβε η έκτακτη γενική συνέλευση της ILPGH να απορρίψει την πρόταση του Υπουργού για ανακεφαλαιοποίηση, η επίμαχη διαταγή ήταν **το μόνο μέσο με το οποίο μπορούσε να διασφαλιστεί, έως τις 31 Ιουλίου 2011, η ανακεφαλαιοποίηση της ILP, η οποία ήταν αναγκαία για να αποτραπεί η πτώχευση του πιστωτικού αυτού ιδρύματος και να προληφθεί το ενδεχόμενο σοβαρών κινδύνων για την οικονομική σταθερότητα της Ένωσης.**

Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η οδηγία έχει ως σκοπό να εξασφαλίσει μια ελάχιστη ισοδύναμη προστασία τόσο των μετόχων όσον και των πιστωτών των ανωνύμων εταιριών. **Τα μέτρα που προβλέπει η οδηγία** τόσο για τη σύστασή των εταιριών αυτών όσο και για τη διατήρηση, την αύξηση και τη μείωση του κεφαλαίου τους **διασφαλίζουν την εν λόγω προστασία έναντι των αποφάσεων των οργάνων των εν λόγω εταιριών και αφορούν, επομένως, τη συνήθη λειτουργία τους.** Εντούτοις, το Δικαστήριο σημειώνει ότι η επίμαχη διαταγή αποτελεί μέτρο που εκδίδεται στο πλαίσιο σοβαρής διαταραχής της οικονομίας και του χρηματοπιστωτικού συστήματος κράτους μέλους και σκοπό έχει να αντιμετωπίσει συστημική απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης.

Το Δικαστήριο κρίνει ότι **δεν αντιβαίνει στις διατάξεις της οδηγίας εξαιρετικό μέτρο (όπως η επίμαχη διαταγή), το οποίο οι εθνικές αρχές έλαβαν σε περίπτωση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας και του χρηματοπιστωτικού συστήματος κράτους μέλους, χωρίς την έγκριση της γενικής συνέλευσης της εταιρίας αυτής και με σκοπό την αποτροπή συστημικού κινδύνου και τη διασφάλιση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας της Ένωσης.**

Μολονότι υφίσταται σαφές δημόσιο συμφέρον για τη διασφάλιση, σε ολόκληρη την Ένωση, ισχυρής και συνεπούς προστασίας των μετόχων και των πιστωτών, εντούτοις, το συμφέρον αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι υπερέχει σε κάθε περίπτωση του δημοσίου συμφέροντος που συνίσταται στη διασφάλιση της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος που προβλέπουν οι Συνθήκες της Ένωσης.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαίνεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582